

Artikel van de maand – Januari 2013

Zendingsaspecten in het evangelie – Mattheüs (1)

Door Dr. Steef van 't Slot

Jezus Christus is de Messias, waarlijk God en waarlijk Mens, *de centrale Persoon* in het evangelie; meer nog dan elders in de Schriften, vanwege Zijn leven en tegenwoordigheid onder ons op aarde.

In het oude testament zagen we wereldzending vooraf geschaduwde; in het nieuwe zien we de realiteit met de verschijning van de grote Zending Zelf. Hij, de spil van de geschiedenis en het centrum van het universum, zal door allen gezien en kan door niemand ontsnapt worden.¹

Er is gezegd: ‘God had slechts één Zoon, en Hij maakte Hem zending’. Jezus was de grootste Gezondene aller tijden, gezonden door de Vader² om mensen van zonde te redden.³ Met een specifiek doel gezonden zijn is de grootste gemene deler in alle evangeliën, die eigenlijk zendingbiografieën zijn. Om zending te worden legde Jezus een lange weg af.⁴

In Genesis zagen we *gezondenen* uiteindelijk *zenders* worden. Dit principe wordt in de evangeliën vergroot. Nadat Jezus’ missie voltooid was zond Hij Zijn discipelen de wereld in om af te maken wat Hij begonnen was.⁵ Als we de missiologische gegevens in de evangeliën vergelijken, zien we dat die alle nodig zijn om een goed zendingperspectief te krijgen.

Het *lijdensaspect* komt helder door in alle evangeliën, eerst door Jezus’ voorbeeld, dan door Zijn waarschuwingen over vervolging waaronder de discipelen zouden lijden. Sommige daarvan heb ik eerder genoemd in vroegere artikelen over lijdenstheologie.⁶

De betekenis van lijden in het christenleven is belangrijk genoeg om er ruime aandacht aan te besteden, niet in de laatste plaats omdat het een hoofdrol speelde in het leven van Christus. In het oude testament werd lijden gezien als consequentie van zonde, waardoor het *lijden van de rechtvaardigen* vaak niet begrepen werd (denk aan Job, Jozef, David en anderen)

In het nieuwe testament krijgt lijden nieuwe betekenis in het licht van het Koninkrijk. *Ten eerste* introduceert Jezus ‘discipelschaps-lijden’ zoals geformuleerd in Lukas.⁷ De discipel moet ‘zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen’, zei Christus. Hijzelf moest gehoorzaamheid leren *door wat Hij leed*.⁸ Dat geldt ook voor Zijn discipelen.⁹

---

¹ Filip. 2:10,11

² Joh. 20:21

³ Matt. 1:21

⁴ Filip. 2:5-11

⁵ Matt. 24:14; 28:18-20; Mark. 16:15-18; Luk. 24:46-48; Joh. 20:21; Hand. 1:8

⁶ Zie mijn artikelen van augustus & september 2008; van april & mei 2010 en van juni 2011

⁷ Luk. 9:23; 14:33

⁸ Heb. 5:8 (mijn cursivering)

⁹ Joh. 15:18,20

Het *tweede* niveau zien we in de levens van Jezus en Paulus: ‘apostelschaps-lijden’,¹⁰ door Paulus samengevat als ‘ik vul in mijn vlees aan wat nog aan Christus’ lijden ontbreekt’.¹¹

Een gezondene onderwerpt zich vrijwillig aan lijden om het evangelie te prediken waar het nog niet gehoord is.¹² Jezus traint Zijn discipelen op beide niveaus, en Zijn leven toont dat veel lijden veel vrucht voortbrengt. Weinig lijden brengt weinig vrucht voort. Als lijden vermeden wordt zal er geen vrucht zijn. Als we weinig vrucht zien, kan dat komen omdat veel discipelen lijden proberen te ontsnappen door binnen hun veilige grenzen te blijven.

Johannes de Doper predikte dat het *Koninkrijk der Hemelen* nabijgekomen was.¹³ Zijn radicale boodschap werd gekenmerkt door een oproep tot bekering, gevolgd door waterdoop. Maar Jezus breidde zijn boodschap¹⁴ uit door Zijn prediking en onderwijs, dat uitsteeg boven dat van Johannes; door Zijn genezingen, demonen-uitdrijvingen, het opwekken van doden en andere wonderen; en door Zijn autoriteit, groter dan die van de Farizeeën.

Hij openbaarde ook de geestelijke realiteiten achter de zichtbare elementen van Zijn bediening en merkte de duivel aan als oorsprong van zonde, lijden en geestelijke onderdrukking. Johannes schreef later dat Jezus geopenbaard was om de werken van de duivel te verbreken.¹⁵ De boodschap van het Koninkrijk betekent: God regeert in de levens van Zijn volk, tot Hij Zijn Koninkrijk op aarde vestigt, zichtbaar voor ieder.

Wetend dat Zijn bediening op aarde tijdslimieten en geografische grenzen zou hebben, riep Jezus volgelingen, trainde hen tot leiders en zond ze als zendelingen. Dit is nog steeds de blauwdruk van de Kerk om het Koninkrijk van God in de wereld uit te breiden.

Jezus noemt Zijn volgelingen *discipelen*, dat wil zeggen: leerlingen, studenten, mensen die onderwezen worden.¹⁶ Karaktervorming was en is nog steeds Christus’ meest essentiële module voor hen. Goddelijk karakter gaat aan bediening vooraf (*wees iemand voor je iets doet*). We zien dat in de Bergrede.¹⁷ Die boodschap kan worden samengevat als: ‘*Draag geen maskers. Zeg niet het ene en gedraag je dan anders. Doe wat je preekt, wees volmaakte zonen van God en laat het zien. Handel in de tegenovergestelde geest*’.

Voorts werden de discipelen getraind in een leven van offers en geloof.¹⁸ Pas nadat ze training ontvangen hadden werden ze tot de volgende fase toegelaten. Samen met karaktertransformatie gingen ze door een fase vol praktische voorbeelden. Jezus liet ze zien hoe Hij werkte¹⁹ voor Hij ze op hun eerste korte-termijn actie stuurde.²⁰

---

¹⁰ Zie bijv. 2 Cor. 6 & 11

¹¹ Kol. 1:24

¹² Zoals Paulus deed, gezien zijn ambitie, Rom. 15:20

¹³ Matt. 3:2

¹⁴ 4:17

¹⁵ 1 Joh. 3:8b

¹⁶ Matt. 4:18-22

¹⁷ Hoofdstukken 5-7

¹⁸ 8:18-27; Ps. 107:23-30

¹⁹ Hoofdstukken 8 & 9

²⁰ Hoofdstuk 10

Jezus nam met Zijn discipelen deel aan de synagoge, maakte hen tot discipelen en zond ze uit om het Koninkrijk te prediken. Zijn benadering was er een van *totale integratie* van kerk, bijbelschool en zendingsorganisatie, zoals ook Johnstone bepleitte.²¹

---

²¹ Patrick Johnstone, *The Church is Bigger than you Think*, 1998:149-210